

Expedice Afrika 2012 trophyteam

team: Honza a Pavel V. Jarda Hanzelka V. Venca H.

deník píše Honza V

plán : do Valencie auto s vlekem, dále na moto na trajekt Gibraltár, Maroko / Tanger, Marakeš, Dakhla - Západní Sahara - Mauritanie -Senegal a Gambie. Na zpět letadlem, a motorky lodí do Janova.

1. den. - Camp u Valencie - camp u Granady

teplota od 7 do 16 st

stav počítadla 568km

Celý den celkem nudná cesta po prázdné dálnici, zato večer jsme měli o zábavu postaráno. Pavel zadřel ložisko na zadním kole, ale nutno říci, že a si 10km od servisu KTM. To jsme zjistili večer v kempu, kde nám sehnal majitel campu odtahovku, kterou jsme ještě večer za 40 éček převezli KTM „Kokot Tlačí Motorku“(nic ve zlém Pavlíku) do kempu. Ráno uvidíme.

2.den. - Valencie - Algeciras-trajekt - Tanger

teplota 15 st

stav počítadla 911km

Ráno jsme sehnali KTM servis, kde do hodiny vyměnili ložisko. Všichni jsme se nabalili a kolem 15,00 si v Algecirasu kupujeme lístky na trajekt. V 18,00 odplouváme. Naplánovali jsme si sice vylodění v Tangeru, ale kapitán měl jiný nápad. Pro poruchu lodě přistáváme asi 50 km před naším objednaným přístavem a předpokládaným začátkem cesty po africe. Na celnici jsme si vyžrali střídání služeb, takže se strhlo několik rušných výměn názorů mezi Maročanama a celníky. Po projetí hranice potkáváme tři navracející se kluky na motorkách. Mají být čtyři, ale jeden nechtěl jet po dálnici, tak se osamostatnil a přešel nějakou bábu. Klukům jen poslal zprávu že je zatčenej, a tak mu držíme palce. Po tmě dojíždíme do Tangeru a v 23,00 jsme na hotelu.

3.den. - Tanger - Marakes - Agadir

teplota od 7 do 16 st

stav počítadla 1700km

Celý den jedeme po dálnici. Snad jen za zmínku stojí, že mně (Honza, ten který to vše bude po celou dobu zaznamenávat neumělou češtinou a „vytříbeným slohem“) došel na dálnici benzín. To vše, protože jsem nechal pumpačku tankovat a v domněnání, že mám plnou, jsem očekával, že pojedu ještě minimálně 100 km. Pavel mi za klukama po tmě dotáhl na kurtě, benzín jsme upustili s Vencovi „Barborky“ a kolem půlnoci jdeme spát. Motorky jsou nacpané v herně naproti hotelu, do které jsem vyskákali po třech schodech.

4.den. - Agadir – Tanatan - Laayoune

teplota od 12 do 19 st

stav počítadla 2378km

Tento den byl takzvaně zkouška dojezdu, protože nás čeká 600 pouští. Je nutné si potvrdit co dáme. Plníme nádrže po hrdlo a hurá na jih. Samozřejmě máme benzín v přídatných kanystrech a po příslušně nejetých kilometrech nám postupně dochází benzín. Doléváme postupně až na konec testu dojezdu. V Tantanu začíná nekonečný „boj“ s vojáky. Ještě že máme vypsané na papíru všechna data kterým tady říkají FIŠ. Toto doporučuji všem co se chystají na západní Saharu. Neskutečně to urychlí průjezdy check pointy. Pod Laayoune u oceánu spíme v kempu, a zase dojíždíme po tmě.

5.den. - Laayoune - Dakhla

teplota od 12 do 21 st

stav počítadla 2911km

Ráno po snídani omeletka a jedeme na přesun. Až na vojenské kontroly jen hltání kilometrů. V Dakhle jsme kolem půl čtvrté a po chobotnici a mečounovi měníme gumy. Ubytovani jsme v kempu. Všude kolem obytná auta samý Francouz. V zálivu serfují s draky. Dáváme po dlouhé době pivo za 50Kč dvě deci a jdeme spát.

6.den. - Dakhla – Maroko - Mauretanské hranice - Nouadhibou

teplota od 12 do 25 st

stav počítadla 3339km

Ráno zabalení a tradá na hranice. Po cestě nám policajt znárodnil Jardovu motorku a trochu se na ní projel. 100 km před čarou dobíráme do všeho, do čeho jde nalít benzín. Gumy vystýláme petkama, na každého 11 litrů vody. Plně naložení dojíždíme na hranice kde prožíváme drobné extempore s nápisem na samolepce západní Sahara. Přesně nevíme politickou situaci s vazbou na toto území, ale nejvíce celníky provokovala vlajka na mém tričku Západní Sahary. Maročani dokola opakují, že toto území patří k Maroku. Nakonec po konsíliu snad všech celníků a vojáků odjíždíme. Triko jsem si ale musel sundat. Mezi hranicemi je území nikoho 5 km bez asfaltu. Na Mauretanské hranici se nás ujímá černý klučina, který je jako vejce vejci podobný Edhimu Murfhimu. Je smutné že když mu to říkáme, zjišťujeme že neví o koho jde. Buhužel, vezené karnety z Čech neberou, tak vše vyběháváme s klučinou. Vlastně ho jenom následujeme za konečný poplatek za servis. Mauretánští celníci si napsali přesný itinerář naší cesty. Celkem jsme se zdrželi na hranicích asi dvě a půl hodiny, tak se rozhodujeme nejet na přejezd do Ataru, ale volíme směr do 40km vzdáleného města. Tam je v mapě kemp. Průjezd hlavní třídou je veliký zážitek. Oproti Maroku je všude patrná větší chudoba. Nakonec kemp nacházíme a po potulce po blízkých uličkách jdeme na kutě.

7 a 8 .den. - Nouadhibou – Lanouar - a po písku kolem kolejí na Atar**teplota od 13 do 25 st****stav počítadla 3840km**

Asi po 80 km doléváme benzín z kanystru u pumpy a vyjíždíme do písku. Je zamračeno a to nám vyhovuje. Upouštíme gumy a začíná dřina. Do večera najeto něco přes dvě stě kilometrů. Jarda si upravil motorku jedním pádem v písku na naháče a dál pokračuje bez plexiskla. Ve vesnici míváme kontrolu vojáků bez povšimnutí a ti za námi vyletěli s autem. Po kilometru nás dojíždí a vrací zpátky. Berou si fiš (seznam s daty od všech) a přejí nám hezkou cestu. Po 20km stavíme stan, čínská polívka a spát. Ráno dofukujeme Vendovo zadní kolo, a radíme se jak uděláme gumu, když má stržený závit na ose zadního kola. Několikrát dofukujeme ale jedeme dál. Cíl je Atar kemp Bab Sahara, kde má prý české pivo. Je to zatím největší masakr jaký jsme kdy jeli. Dunová pole střídají prašné pisty. Odpoledne jsme tak vorvaní, že co každých 15 min stavíme. Hanzelka padá a ulamuje to co mu na motorce ještě zbývá. Obě páčky najednou. Ještě že byly na seznamu náhradní. Dojíždíme po tmě asi 100km od Ataru a stanujeme.

9.den. - za pouště do Ataru**teplota od 27 st****stav počítadla 3944km**

Pokračujeme po prašné pistě a v dálce vyhlížíme Pavlem vygooglovanou asfaltku. Najíždíme na ni na posledních 20km a v Ataru hledáme kemp s vysněným pivem. Pivo opravdu má, ale hned nás uklidňuje, že ho má málo. Dáváme čtyři budvary a jedeme do města na oběd. Oproti Maroku je to tu samá špína a jídlo taky nestojí za nic. V kempu za podpory šéfa, který vytáhl brusku a závitníky, odbrušujeme Vendovu matku z osy zadního kola. Protahujeme závit na hřídeli a darovanou matkou z nákladáku je stroj zase jako nový. Domácí mluví i česky. K večeri jsme dostali úplně sirové maso s výbornou krémovou polévkou a pudinkem.

10.den. - Atar – Nauakchott - Diama**teplota od 29st****stav počítadla 4530km**

Po cestě fouká nepříjemný boční vítr až do Nauakchottu. Dobíráme benzín a pokoušíme se dostat do národního parku před hranicí, kde tušíme kemp. Poslední dvě hodiny za světla po písku a hlíně. Nakonec se za svolení vojáků na kontrolním bodě, stanujeme za jejich budkou asi 20 km před hranicí. Všude je neskutečný bordel a spousty velbloudích hoven. Na druhou stranu je jedenáct hodin a riziko, že překročíme nechtěně hranici. To v těchto zemích není zrovna potřeba riskovat. Odklízíme zmíněná lejna (uschlá) a stavíme stany.

11.den. – vojáci - Diama hranice - St Louis-louga - Makhé – Bambey - Fatick**teplota od 32st****stav počítadla 4892km**

Ráno platíme v národním parku 10 eur za dvě prasata osla. No nic moc. Na hranicích je docela pohoda, jen se za vše platí. Oblíbená taxa 10 éček. Měníme peníze a jedem směr St Louis. Město objíždíme ze západní strany. Pozorujeme všude neskutečný bordel a smrad. Pavel sráží bez pádu kozu a tak mizíme bez zastavení, aby po nás někdo něco nechtěl. První setkání s policií bylo velmi nepříjemné. Oproti mauretáncům jsou senegalští policisté namyšlení pitomci. Nakonec odjíždíme bez újmy. Dodržujeme předepsanou rychlost, ale jsme jediní., Je to otrava. Konečně odbočujeme z hlavní a už je tady ta nám známá pohoda. Lidi jsou super, krásný černý holky, všichni mávají a hezká příroda. Je potřeba si dávat velký pozor na potulující se zvířata. Vidíme

hejno supů při hostině nad mršinou. Asi sto km po pistě, kde si Venda cvičně udělal gumu a odměnou je nám kemp s pivem. Obáváme se, že v ceně 40kč přinese dvě deci, ale domácí nás mile překvapil 6,3 dl pivem La gazelle.

12.den. - Fatick - Passi - Karang hranice – Banjul - Brikama kemp Kafuta

teplota od 36st

stav počítadla 5105km

Napůl ve stupačkách po pistě a napůl po asfaltu dojíždíme přes jeden malý trajekt v Foudionge v jednu hodinu na hranice. Pavel zjišťuje, že nemá v karnetu vstupní razítko a tak začíná mumraj. Po necelé hodině vyřizování na straně příjezdu z Gambie, získává Pavel vytoužené razítko. Na Gambijské straně nás lustrují jak estébáci nesmyslnými otázkami. Nakonec trávíme v tmavé místnosti snad půl hodiny, kde nám vysvětluje šeptem policajt, jak by nám mohl dělat problémy. Nakonec si řekli o úplatek. Toto je daň za tyto krásné zážitky, se kterou se každý musí smířit. Není jiná možnost než být trpělivý. Nejde o těch v přepočtu 200 Kč, ale vydržet pokorně tu buzeraci s obličejem káraného žáka. Nakonec odjíždíme. Na trajekt do Banluju. Posledních padesát metrů předjíždíme frontu a cpeme se na konec lodi. Musíme odházet pár zavazadel, rozehnat černoušky a plujeme. V Gambii nacházíme podle gps nádherný natur kemp v Kafutě. Zde trávíme s místními krásný večer. Křepčíme s bubínky u ohně. Oni nás učí Gambijsky my je zase česky. Je až s podivem jak jsou chytliví a vše perfektně vyslovují. Nám to moc nejde. „Tančíme“ u ohně a jsme nadšeni. Žádná komerce, jen my a domorodci.

13.den. - camp Kafuta - Kwinela - camp Tendeba

teplota od 36st

stav počítadla 5194km

Probuzení je nádherné a my zdravíme místní „bum murále“. Oni nám odpovídají nacvičeným „dobré ráno“. Je vidět že jsme se nářečí jala večer naučili. Po snídani se kocháme posezením u řeky, loučíme se, a po společném fotu se přesouváme do jiného kempu. Je docela otravné v každé druhé vesnici odpovídat u kontrol: jak se máš, odkud a kam jedeš, odkud jsi, kolik ti jede motorka a kolik má rychlostí. Nejhorší je, že toto všechno absolvuješ s jedním vojákem a za chvíli přijde druhý, který doteď seděl opodál. Vše je na novo, pořád dokola a přitom se musíš tvářit, že tě to baví. Dojíždíme do kempu kde je to oproti zážitku z předešlého dne, nic moc. Náladu nám zvedá výprava na loďce po řece Gambě, Zde vidíme spoustu ptáků a hlavně čtyři krokodýli. Jednoho ze dvou metrů. Opravdu z něj jde strach. Nejdříve začal vypouštět vzduch a když se pohnul, pekelně jsme se lekli. Cestou zpátky do kempu plavou v poloslané gambě kolem lodi delfíni.

14.den. - camp Tendeba po hlavní na přechod Sabi a v Senegalu na sever Tambacounda - Dialakato

teplota 39st !!!!!

stav počítadla 5405 km

Dnes se nám potvrdilo jak mapy klamou. Předpokládaná krásná asfaltka se pravidelně střídá s pistou, až přijíždíme do posledního města před hranicí. Vyřizujeme karnet v hliněném domku a po opuštění pistě dlouhé čtyři kilometry, přijíždíme na celnici. Konec světa. Celník s razítkem a nic. Po chvilce jsme hotovi a ve vedru 39 stupňů sjíždíme do města. V prvním, něčem co se podobá krámu, popíjíme nádherně studenou kolu. Po hodině slalomu mezi dírami v asfaltu přijíždíme do Tambakundy, kde měníme peníze v bankomatu a za tmy dojíždíme do ukrytého nádherného, ale komerčně zbudovaného kempu Wassadou, tři km od hlavní silnice od Dialakoto.

Ke spaní dostáváme přidělen krásný bungalov kde kolem vriskají opice. Je nutno podotknout, že toto luxusní bydlení, nám na několik dnů trochu nakoplo rozpočet. Byli jsme zvyklí, že zhruba za třetinu ceny dostáváme stejný servis, co se jídla týká a o spaní a jeho ceně nemluvě. Pokrm asi nebyl připravován v tak čisté kuchyni, ale nám to vždy nějak lépe chutnalo.

15.den. - Dialakato camp Wassadou trip jeppem po rezervaci

teplota od 30st

stav počítadla 5405km bez pohybu

V campu se snažíme zjistit zajímavá místa v rezervaci, ale po několika pokusech jsme utvrzeni, že se dá do rezervace jet jen v autě. Objednáváme si ráno dopravu s průvodcem a u vjezdu do rezervace zjišťujeme, že to vše za trojnásobnou cenu. Jedinou naší útěchou je, že máme sebou hochu, který umí anglicky a podává nám výklad. V Senegal se domluvíte jen Francouzky a to nám opravdu nejde. Snad jen děkuji a dobrý den. Mlátime se na jeppu a kolem pozorujeme spousty malých antilop, které se podobají našim srnkám, prasat s kly jako mají sloni, opice a nakonec vidíme u řeky krásnou rodinku hrochů. Zaprášení se vracíme do campu a radíme se kam dál. Nemáme v tom úplně jasno a nakonec nás zachraňuje svým typem anglicky mluvící průvodce. Pochopil, že už opravdu pojedeme pryč a vytasil se s trumfem natur vesnice u Guinejské hranice na východ asi 250 km vzdálené. Asi tam vozí turisty v několika denních zájezdech. Je rozhodnuto. Měníme plán cesty o 180 stupňů a ráno se uvidí.

16.den. - Camp Wassadou - Dialakotto-po N7 Nikolo Koba rezervace až do Kedou -

Selemata - Kote

teplota od 26st

stav počítadla 5740km

Po darebné snídani za cenu tří normálních obědů odjíždíme na východ skrz rezervaci Nokolo Koba national park. Po sto kilometrech střídá asfalt červený prášící písek. Je to podklad pod budoucí asfalt po kterém se již nějaký ten pátek jezdí.. Hnus. Všichni jsme celý červení a zaprášení. V Kédougu obracíme na jihovýchod a zase písek. Přijíždíme do 5km vzdálené vesnice od Guinejské hranice mezi domorodce ze kmenu afrických lidí Bassari. V kempu potkáváme Francouze, kteří v okolí šlapou po svých. Prožíváme příjemný večer nad společným jídlem. Místní děti dostali od Vaška svítící tyčinky a pobíhají kolem kempu. Majitel kempu se jmenuje Beningo. Přijde nám na muslima pěkně zhlenej.

17.den. - Selemata - Kote - Segou

teplota od 26st

stav počítadla 5975km

Přejezd po již známe pistě na zpět, nám zabral asi hodinu. Nikam nespěcháme a tomu jsme přizpůsobily i ranní režim. Míříme do další vesničky, ve které jsou prý vodopády. Jsme na místě. Znova kemp a kvalita velmi klesá. Sprcha kyblík vody je již druhý den standard. S místníma jdeme asi tři km k vodopádům. Očekávali jsme vzhledem k suché prášící krajině, vyschlý potok a nakonec jsme zaskočení jak ze skalního masivu padá voda z padesáti metrové výšky do krásného jezírka. Koupající domorodci v ledové vodě jsou jako vždy kamarádští. U domácího společně vaříme zabitého kohouta na cibuli s rýží. Po večeri na kutě. Enda s Jardou bojují v chýši s pavouky. Po hodině polehávání nás z postele zdvihají z dálky znějící bubínky. Jdeme se zvědavě podívat. Vesničani temperamentně tančí, je to paráda. Zítra je dlouhý přejezd směr St Louis tak mažeme hned jak skončí spát.

18.den. - Segou – Kedougou – Tambacounda – Koalag - Fatick**teplota od 32st****stav počítadla 6490km**

Vstáváme za tmy a nakonec odjíždíme až v 8,30. Domácímu se nepodařilo na sedmou udělat snídani. Jardovy nestartuje motorka tak roztláčíme. Asi 40km pista a potom lepší a horší asfalt. Hltáme kilometry. Jediný zážitek byla výměna Gambijských peněz. Na tržišti. Nepopsatelný zážitek, trochu strachu ale nakonec se výměna uskutečnila v docela dobrém kurzu. Z kapes vytahávám na stůl v kempu Fatik vyměněné peníze a všichni jsme zvědaví, kolik jsme vlastně dostali. Vše jde do společné pokladny., Nakonec byl kurz docela příznivý. Spíme v kempu kde jsme naše putování Senegalem a Gambií začínali.

19.den. - Fatick – Mekhé - St Louis Zebra Bar**teplota od 33st****stav počítadla 6810km**

Nikam nespěcháme, opravujeme Jardovo světlo, a pomalu jedeme do Zebra baru. Po cestě zastavujeme v háji baobabů. Místní hoch klackem shazuje plody, a jak je naším zvykem, hned ochutnáváme. Je to suché a chutná jako celaskon. Zebra Bar je pro ty co neznají vyhlášený kemp, který navštěvují snad všichni co jedou Senegal. Ne že by to byl nějaký luxus, ale je krásně položen u oceánu nad lagunama s monumentální vyhlídkou na okolí. Zde prožíváme příjemné setkání s klukama z Continental Rally. Kecáme o všech možných zážitcích a popíjíme pivo. Hlavně klukům z Liberce děkujeme za tu „hnusnou slivovici“ Všem děkujeme byl to prima večer.

20.den. - Zebra bar St Louis – Louga - Theis. Lac Ross / růžové jezero.**teplota od 34st****stav počítadla 7034km**

Pomalu se kemp vyprazdňuje, závodníci mažou na rally a my do Dakaru. Po cestě Vendovi teče chladič a tak rozebíráme motorku a jako vždy, za účasti přihlížejících dětí. Chladič zalepilo několik místních opravářů a tradá dál. Ctěli jsme jet podle pobřeží, ale protože jsme se opravou zdrželi popojíždíme po hlavní. Odbočujeme čtyřicet kilometrů před Dakarem na Růžové jezero. Je opravdu růžové. Krásný jednoduchý kempík, k večeri rybka tak jdu na ni.

21.den. - Lac Ross / růžové jezero - Dakar**teplota od 32st****stav počítadla 7084km**

Tak už zbývá jen v Dakaru najít kancelář domluveného dopravce, nacpat motorky do kontejneru a letadlem domů. Vcelku to zní jednoduše, ale vše je jinak. Ve městě sice nacházíme poměrně lehce kancelář zajišťující nalodění motorek, ale přesto že jsme vše několikrát po telefonu a emailem potvrdily, nikdo nic neví. Dopravu zařizujeme znovu a po třech hodinách jsou motorky v kontejneru. Hotel je kousek od přístavu. Jdeme do města. No potěš pánbůůů. Už nejsme motorkáři ale turisté. Všichni v nás najednou vidí peníze. Kde jsou ti přátelští domorodci, mávající děti... Po hodině utíkáme do hotelu. Večer jsme celkem lehce zdolali flašku skotské a veselí usínáme. Ráno je taky den.

22.den. - Dakar a ostrov Goree

teplota od 30 st

stav počítadla 7084km bez pohybu

Balíme se do Chinských tašek, které si necháváme v kumbálu za recepcí. Poklusem stíháme loď na ostrov Goree. Paráda, tady po chvilce odrážíme místní průvodce a krásně schovaní před Dakarským mumrajem, zde trávíme poslední africký den. Utrácíme zbylá „sofá“ a čekáme na večer. Pár nakoupených dárků, a je tu večer. Taxi na letiště.... Madrid Praha

Co na závěr?

Hoši tak jako vždy.: bylo mi potěšením a zase někdy příště.

Nějak nevím co napsat na závěr. Asi jen to, že mám rád Afriku Honza V.

